

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

Aggaeus

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

370R

עלונתכון לעצבתון אמר יי

כה אמר יהוה עבדות שימו
 לבבכם על דרכיכם כי אב י עבד שונו
 לבבון על אורחתכון עלו ההר והבאתם
 עץ וכוונתית וארצה בו ואכבדה אמר
 יהוה סקו לטור אונתו אעין וכוונתית
 ואיתרעו לאשר אה שמיצתכיה ביקר
 אב י פעה אל הרבה והנה לפעט ומבאתם
 הבית ונפחתו בו יען מה נאם יהוה עבדות
 ועובדתי אשר הוא הרב ואתם רעבאיש
 לביתו מתפנן אתן לסע והו לועי
 ומעלין אתן ליה לביתא ואנא שלחיה
 מאיתא חלה מא אמר י עבדות חלה
 בית מקדשו והוא הרוב ואתן רהסין
 נבר לביתיה על כן עליכם כל או שמים
 מטל ומארץ כל אתי בגלה על כבודי
 חוביכון פקדו שמיא מלאחתא מטרא
 וארעא פסקת מלמי עבד פירין ואקרא
 הרב על הארץ ועל החריס ועל הרג
 ועל התירש ועל כל אשר תוציא היא
 הארץ ועל הארם ועל הבקיה ועל כל
 ונע עפפים וקדוית הרבא על ארעא ועל
 טוריא ועל עיבורא ועל חמרא ועל
 מי שחא ועל כל דמפקא ארעא ועל
 אינשא ועל בעירא ועל כל לואות ידן
 וישמע זרובל לבן טאחניאל
 ויהושע בן יהו צדק הכהן הגדול וכל
 שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל
 רבי חג הנביא באשר שלחו יהוה
 אלהיהם אלהם ויראוהם מפני יהוה
 ושמע זרובל בר טאחניאל ויהושע
 בר יהו צדק כהנא רבא וכל שאר
 העם למימרא רבו אההון ולפיתגמי

בטעת שמים לדרינוט המילך בחדש
 הששני ביום אחר לחודש היה רבי יהוה
 ביד חג הנביא אל זרובל בן טאחניאל
 פחת יהודה ואל יהושע בן יהו צדק
 חבון הגבול לאמר בטעת תרתון ליה
 מלכא בירחא שתיתא כיומא קר
 לירחא הוה פיתגם נבואה מוק ליביד
 חג נבוא לות זרובל בר טאחניאל
 רבא רבית יהודה ולות יהושע ביר יהושע
 כהנא רבא למי כה אמר יהוה עבדות
 העם הוה אמרו לא עת באעת בית
 יהוה להבנות ברט אב י עבד למי
 עבא תדיו אמרו ער כען לא מסא
 עידן בית מקדשא רבו לאיתבנאה
 ויהו רבר יהוה ביד חג
 הנביא לאמר ויהוה פיתגם נבואה
 ביד חג נבוא למי העת לכם אתם
 שבת בביתכם ספונם והבית הוה
 חרב הכרין כשר לבון דאתון יתבין
 בביתא רמיט ללון בכיורי ארזאובית
 מקדשא תדיו חרוב ועתה כה אמר
 יהוה עבדות שימו לבבכם על דרכיכם
 ובעז כיד אב י עבד שונו ליבכו ועל
 אורחתכון ורעתם הרבה ומבאמעט
 אכל ואין לשבעה שות ואין לשכחה
 והמ שתכר מישתכר אל צדור נקוב
 זרעלון אתון סג ומעלין זעיר אכלון
 ולא שבעין שתן ולא רחון לכשיוותא
 שחין להון ורמיתג מיתג למארתא

קדושי
הבית
ישראל
ישראל

למלך

למלך

למלך

חג נביא כמא רשליה נא אההו לוחהו
 דהיל עמא מזק נא ויאמר חג
 מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר
 אני אתכם נאם יהוה ואמר חג נביא
 בשליחות מזק נא לעמא למימר מימר
 בסערבון צב נא ויער יהוה את רוחו ורבל
 בו שאלתי אלפחת והורה ואת רוחו יהושע
 בן יהוירק הכהן הערול ונבאו ויעשו
 מלאכה בבית יהוה צבאות אלהים
 ואער נא את רוחו ורבל בר שאלתי רבא
 רבית יהוה וית רוחו יהושע בר יהושע
 כהנא רבאות כל שארא דעמא ואתו
 ועבדו עבדא בבית מקדשא רבא צבא
 אההו ביום עשרים וארבעה
 לחדש בששי בשעת שתיים לדריוש
 המלך ביום עשרין וארבעה לירח
 בשתיאה בשעת תרתין לחד מלכא
 בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה
 רב יהוה ביד חג הנביא לאמר בשבי
 בשביעאה בעשרין וחד לרחא הורה
 פיתבון מזק נא ביד חג נביא למי אמר
 נא אל דרובבל בו שאלתי אל פחת
 יהודה ואל יהושע בן יהוירק הכהן
 הערול ואל שארית העם לאמר אימר
 כעו לדר בר שא רבא רב יהו וליהו בר
 יהו צכהנא רבא ושארא רעמא למי
 מי נבכ הנשאר אשר ראה את הבית
 הוה בכבודו הראשון ויה אתם ראים
 אתו עתה הלא כמיהו כאין בעניקבון
 בכון דאי שתאר רחא יתביתא הדין
 הדין ביקריה קרמאה ופא אתון חון
 יתה כעו הלא כיד לא איתוהו כיון הוא

ויהי קצת
 שיעוריה

2

בעינכון ועתה חוק דרובבל נאם יהוה
 וחוק יהושע בן יהוירק הכהן הערול
 וחוק כל עם הארץ נאם יהוה ועשו כי
 אני אתכם נאם יהוה צבאות וכעו תקח
 זרוב צב ויתקח יהוה בר יהושע כהן רבא
 ותקח כל עמא דארעא צב נא ועבדו
 ארי מימרי בסערבון צב נא צבאות את
 הדבר אשר ברת אתכם בצאתכם מ
 מצרים ורוחי עמדת בתוככם אל
 תראו יתפיתנמיא רעורית עינכון
 במיפקכון מימר ונבי מלפון בינכון
 לאתידחלת כי כה אמר יהוה
 צבאות עוד אחת מעט היא ואני מדעס
 את השמים ואת הארץ את הים ואת
 החרבה ארי כיד נא צבאות עוד
 חרא ועירא היא ואנא מדעס ית שמיא
 וית ארעא ית צבאות ית בישתא ויה
 והדעשתי את כל העים ונאו חמדת
 כל העים ומלאתי את הבית חזק כבוד
 אמר יהוה צבאות ואזיע ית כל עממיא
 ויתון רענ כל עממיא ואימלי ית ביתא
 הדין יקרא צב נא צבא לי הכסף ולי
 הזהב נאם יהוה צבאות דילי כסף
 ודילי זהבא צב נא צבא ערול יהוה כבוד
 הבית הוה האחרון מן הראשון אמר
 יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום
 נאם יהוה צבאות סג יהו יקריה רביתא
 הדין בתרא הוה מן קרמאה צב נא צבאות
 ובאתרא הדין אתין שלמיא צב נא צבא
 בעשרים וארבעה לתשיעי
 בשעת שתיים לדריוש היה דבר יהודה
 אל חג הנביא לאמר בעינרון וארבעה

10

597A

לתשיעא הבטעת תרתין לדרוש הוה
 פנמי קלי עם חגי נביא לומר כה
 אמר יהוה צבאות שאל נא את הסתנים
 תורה לאמר כדן צני צבא שאילמן
 ית כהנא אורייתא למי הוישא איש
 בשר קדש בכנף נגרו וטע בכנפו אל
 הלחם ואל הנזיר ואל המין ואל השמן
 ואל כל מאכל הקדש ויעע הכהנים
 ויאמרו לא האישול נבר בסר קורשא
 בכנף לבשיה ויקרב בכפותיה ללחמא
 ולתבשילא ולחמרא ולמי שחא ולכל
 ומיתאכל היתאסר ואתיבו כהניא
 ואמרו לא ויאמר חגי אם יגע טמא
 נפש בכל אלה היטמא ויעע הכהנים
 ויאמרו יטמא ויאמר חגי אם יגע טמי
 נפש בכל אילין הסתאב ואתיבו
 כהניא ואמרו יסתאב ויעע חגי ויאמר
 בו העם הזה וכן הגי הזה לפני נאם
 יהוה וכן כל מעשה יריהם ואשר
 יקריבו שם טמא הוא ואתיב חגי
 ואמר בו עמא הרין וכן כעשתא הוא
 קדמי צני וקין כל עובדי זדיחון ודי
 יקרבון תמן מסאב הוא ועתה שימו
 נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרת
 שוכאבו אל אבו בהיכל יהוה ובען שון
 כען ליבכון מן יומא הרין ולעילא
 ער לא יתשם נדבך על נדבך בהיכלא
 די מיהותם בא אל ערמת עשרים
 והיתה עשרה בא אל הקב לחסוף
 חמשים פורה והיתה עשרים מדהיתון
 עלין לערמת עיסרון והויא עסרא עלין
 אתון למיעצרתא רבה חמשין ערבין

20^m

החמר והוא עיסרון הכית אתכם בטומא
 ובירקון ובכרד את כל מעשה ירכם ואין
 אתכם אל נאם יהוה מחיתי יתבון כל
 בשדפתא ובירקונא ובכרדאית כל עובדי
 יריבון וליתבון תבין לפולחני צני שימו
 נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיוסעני
 עשרים וארבעה לתשיעי מן היום אשר
 יקר היכל יהוה שימו לבבכם שון כען
 ליבכון מן יומא הרין ולעילא מיוסעני
 וארבעה לתשיעא למן יומא דשרי
 לאישתכלא היכלא רגו שון לבכון העוד
 הורע בכערה ועד הנפו והתאנה והרמון
 ועץ הוית לא נשא מן היום הזה אכרד
 הער כען עיבורא באידרא ועד כען עמא
 ותיבא ורמיתא ואילני ויתא לאטעני
 מן יומא הרין אכרד
 ויהי דבר יהוה שמת אל חגי בעשרים
 וארבעה לחדש לאמר יהוה פת צני מן
 קמיתנינות עם חגי בעיסרון וארבעה
 לירחא למי אמר אל ורובל פחת יהוה
 לאמר אני מדעיש את השמים ואת
 הארץ אימר לורובל רבארב יהודה
 למימר אנא מיועית שמיאות ארעא
 והפכתי כסא מלכות והשמדתי חזק
 ממלכות העים והפכתי מרכבה ורבביה
 ודרו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו
 ואיהפך כורסי מלכותא ואיתבר תקוף
 מלכות עממיא ואיהפך רתובין ורכביהון
 ויתקטלו סוסון ורכביהון ובר בחרבא
 דאחוהי ביום ההוא נאם יהוה צבאות
 אקח ורובלבו שאלתי אל עבדי נאם
 יהוה ושמתיה כחותם כיבד בחרתי נאם

לתשיעא הבטעת תרתין לדרוש הוה
 פנמי קלי עם חגי נביא לומר כה
 אמר יהוה צבאות שאל נא את הסתנים
 תורה לאמר כדן צני צבא שאילמן
 ית כהנא אורייתא למי הוישא איש
 בשר קדש בכנף נגרו וטע בכנפו אל
 הלחם ואל הנזיר ואל המין ואל השמן
 ואל כל מאכל הקדש ויעע הכהנים
 ויאמרו לא האישול נבר בסר קורשא
 בכנף לבשיה ויקרב בכפותיה ללחמא
 ולתבשילא ולחמרא ולמי שחא ולכל
 ומיתאכל היתאסר ואתיבו כהניא
 ואמרו לא ויאמר חגי אם יגע טמא
 נפש בכל אלה היטמא ויעע הכהנים
 ויאמרו יטמא ויאמר חגי אם יגע טמי
 נפש בכל אילין הסתאב ואתיבו
 כהניא ואמרו יסתאב ויעע חגי ויאמר
 בו העם הזה וכן הגי הזה לפני נאם
 יהוה וכן כל מעשה יריהם ואשר
 יקריבו שם טמא הוא ואתיב חגי
 ואמר בו עמא הרין וכן כעשתא הוא
 קדמי צני וקין כל עובדי זדיחון ודי
 יקרבון תמן מסאב הוא ועתה שימו
 נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרת
 שוכאבו אל אבו בהיכל יהוה ובען שון
 כען ליבכון מן יומא הרין ולעילא
 ער לא יתשם נדבך על נדבך בהיכלא
 די מיהותם בא אל ערמת עשרים
 והיתה עשרה בא אל הקב לחסוף
 חמשים פורה והיתה עשרים מדהיתון
 עלין לערמת עיסרון והויא עסרא עלין
 אתון למיעצרתא רבה חמשין ערבין

יהוה צבאות בעיר נא ההוא אב יי צבא
 אירבניך זרובל לבר שאלתא
 עבריאמר יי ואישויק
 כנען דעזרא עליו ארו בר
 איתרעיתי צב יי צבאות

בחדש השמיני בשנת שתים לדרושיה
 דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן ערוהנא
 לאמר בירחא תמינא בשנת תרתין לדר
 הוה פיתגם נבואה מן ק יי עיב זכריה בר
 ברכיה בר עידו נביא למימר קטת יהוה
 על אבתיכם קטת יהוה רע מן קרס יי על
 אבהתכון על ד ארצו קרמיה ואמר רב
 אלהם כה אמר יהוה צבאות שוכו אלינאם
 יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה
 צבאות ותימר להון כרג צב יי צבא תוס
 לפולחני צב יי צבא ואתפני במימדי לאטא
 לכו אמר יי צבא אל תהיו כאבתיכם
 אשר קראו אלהם הנביאים הראשנים
 לאמר כה אמר יהוה צבאות שוכו נא
 מדרכיכם הרעים ומעלליכם הרעים
 ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה
 לא תהוון באבהתכון ד אית נביאו להון
 נביא קרמא למימר כיר צב יי צבא תכו
 בשן מאור חתכון ביטתא ומעבר יכון
 מקלקליא ולא קבילו ולא אציתו למימר
 צב יי אבתיכם איה הם והנביאים הלעולם
 יהוה אבהתכון או אינעו ואסתומדו נביא
 לעלמא קיימין בקושטא לא נביא לעלם
 קיימין ארדסי וחקי אשר צוית את
 עברי הנביאים הלא השיע אבתיכם

וישבו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות
 לעשות לנו מדרכינו ומעללינו כן
 עשה אתנו ברם פיתגמי וקיימי ופקדות
 ותעברו נביא הלא אדביקו אבהתכון
 ותכו ואמרו כמא דחשוב יי צבאות
 למעבר לנא כאור חתנא ובעבר נא
 מן עמך עימנא ביוכ עשרים
 וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש
 שבט בשנת שתים לדרושיה היה דבר
 יהוה אל זכריה בן ברכיה בן ערוהנא
 לאמר ביוכ עשרין וארבעה לחדש עשר
 ירחין הוא ירחא שבט בשנת תרתין
 לדרושיה הוה פיתגם נבו מן ק יי עיב זכריה
 בר ברכיה בר עידו נביא למי ראתיה הוה
 והנה איש רכב על קוס ארם והוא עמד
 בין החדקים אשר בני צלה ואחר
 פוסקים ארמים שרוקים ולבנים חזית
 כליהיא והא נברא רכיב על פוסקי סמיות
 והוא קאים בין אילני הדסא רינגבלי
 ובתרוהו פוסק פומיקין קחחין וחזיתין
 ויאמר מה אלה ארצו ויאמר אליהם
 הדבר כי אני אראך מה המה אלה
 ואמרית מן אילון ריבוב ואמר יי
 מלאכא דממלייל עמי אנא אחוין
 מן אינעו אילין ויען האיש קעמד בין
 החדקים ויאמר אלה אשר שלח יהוה
 להתהלך בארץ ואתיב צבא קאים
 בין אילני הדסא ואמר אילין ושלח
 יי להלכא בארעא ויעע אתמלאך
 יהוה העמד בין החדקים ויאמר יי
 התהלכע בארץ והנה כל הארץ
 ושבת ושקטת ואתיבו יתמלאכא

אם
 אב
 אב
 אב

אם
 אב
 אב
 אב

אם
 אב
 אב
 אב